

Foto: frantic00 © Getty Images

Ekstraordinære fortællinger fra hverdagen

Da Jesus gik rundt i Israel og fortalte mennesker om Gud, brugte han tit en slags fortælling, som han kaldte en »lignelse«. Det var fortællinger, der lignede episoder fra hverdagen den gang. Det kunne f.eks. være en bryllupsfest eller en arbejdsdag i landbruget. Samtidig var der altid noget i lignelsen, der ikke lignede hverdagen.

En af de mest berømte lignelser handler om en far og to sønner. Den yngste søn kræver at få hele sin arv udbetalt her og nu. Så rejser han hjemmefra og bruger alle pengene på fester. Derefter vender han hjem igen og tænker, at far ikke længere vil betragte ham som sin søn. Men det helt utrolige sker: Far elsker ham stadig vildt meget og holder fest, fordi han er kommet hjem igen! Den lignelse fortæller, at Gud elsker os. Og han længes efter, at vi vil vende tilbage til ham. Lignelser har den egenskab, at du bliver nødt til at tænke selv: »Hvad mon der menes med dem?« Jesus ønsker på den måde at få os til at tage stilling til hans budskab.

Sprint Aagaard Korsholm

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

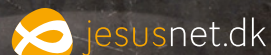
70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ
Google Play

DOWNLOAD PÅ
App Store

Læs mere om bøn på:
jesusnet.dk/bøn

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Indre Mission

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 125. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.

Layout: Birgitte Bohsen

ET ORD MED PÅ VEJEN

NOVEMBER 2025

**Gud kan
tåle at høre
det hele**

Anna-Marie Hansen sætter stor pris på at kunne bede til Gud, og hun oplever bønnen som en fantastisk gave

Foto: Privat

► »Er det nødvendigt at bede hver dag? Næ, men jeg synes næsten, at det er dumt at lade være. Bøn er at udøse sit hjerte for Gud. Og hvem af os har ikke brug for at udøse vores hjerte til en, vi kan regne med? En, der altid har tid. En, der elsker os ubetinget. Det synes jeg, er et fantastisk tilbud,« siger Anna-Marie Hansen.

Bøn har altid fyldt meget i Anna-Marie Hansens liv. Helt fra sin gymnasietid har hun samlet på bønner, som hun har skrevet ned, når hun stødte på dem. Det brugte hun til at skrive bogen *Bønner til alle tider*, hvor hun har samlet en masse bønner, som andre har formuleret.

Gud kan tåle det

Hun har talt med mange mennesker om bøn og oplever, at mange har en form for pligtfølelse i forhold til det at bede til Gud.

»Jeg vil sådan ønske, at vi kan få det vendt rundt og lade være med at tænke i pligt og i stedet tænke i mulighed. Bøn er en gave, Gud giver os, og den kan vi bruge lidt eller meget af,« understreger Anna-Marie.

Hun indrømmer, at hun kender til at føle modstand, modvilje og ugidelighed over for bøn, så det bestemt ikke føles som en gave. Men hun tror ikke, at modviljen og modstanden overvindes ved at tænke på bøn som en pligt. Tværtimod hjælper det ifølge hende at komme til Gud med sin modvilje og være ærlig over for Gud og fortælle ham, hvordan man har det. Det kan Gud nemlig godt tåle at høre.

I sine mange samtaler med mennesker om bøn er hun især stødt på tre grunde til, at mange har udfordringer med at bede.

Nogle har svært ved at bede, fordi de aldrig rigtig har prøvet det eller lært det, og de tror, at man skal gøre det på en bestemt måde.

»For andre kan det være svært, fordi de føler sig stærke og i kontrol. Men når man beder, så afgiver man jo på en eller anden måde suveræniteten. Man afgiver kontrol og lægger noget af ansvaret fra sig. Og det kan være en udfordring for nogle, indtil de finder ud af, at det er fantastisk at afgive

suveræniteten. Tænk at afgive suveræniteten til ham, der er suveræn,« siger Anna-Marie.

Den tredje gruppe har ifølge Anna-Marie svært ved at bede, fordi de føler sig uværdige.

»De tror, at bøn er for de særligt fromme eller for de særligt indviende.«

Her indskyder Anna-Marie, at bøn lige netop er for dem, der føler sig uværdige, sårede og knuste.

»Så hvis man synes, bøn er svært, kan det være, fordi man føler sig for svag – eller for stærk.«

Når bøn er kedeligt

Men hvad gør man, hvis man simpelthen synes, at det er kedeligt at bede? Anna-Marie kender en del, som giver udtryk for dette, og hun mener, at det er en generel udfordring i dag, fordi man er så vant til, at ting skal være spændende, og at man skal have feedback lige med det samme.

Foto: Khanchit Khirisutchalual © Getty Image

»Jeg tænker, at man skal turde bevæge sig ind i kedsomheden for at finde ud af, at det faktisk ikke er så kedeligt,« siger hun.

»Jeg tror nogle gange, vi tænker, at bøn er enetale, men det er jo *samtale*. Og hvis ikke vi får ro på og bliver stille, får vi måske ikke mulighed for at erfare, at der faktisk er én, der prøver at få kontakt med os.«

Hun forklarer, at samværet med Gud ofte har at gøre med en eller anden form for stilhed, men det er noget, mange i dag ikke nødvendigvis er så gode til, fordi man er vant til konstant at fylde sig med inspiration og underholdning.

»Så måske skal vi øve os i at kede os, før vi kan lære at sætte pris på det. Jeg tænker, at kedsomheden kan være en gave, hvis man tager imod den. Ligesom stilheden er en gave, som jeg tror, man skal lære at sætte pris på.«

Heidi Empleo Broe Hansen